

קרון חדש לאויבי ישראל

יוסף פודר

של הסוכנות היהודית: מרציאנו הורשע ונכנס בעקבותיו המעשה. מאז עזב את הכנסת מחלק מרציאנו את זמנו בין מגוון מביך של עניינים רדייליים: "מאבק", ארגון שהקים יחד עם ביטון כדי להתנגד להקמת יישובים ביודה ושומרון; המערכת לפתחתו מחדש של "המרכז" למידע ולטוף"; סוכנות ידיעות טרוצקיסטית שנגירה באשמת שיתוף פעולה עם קבוצת טרור ערבית, וחביבה של הקרון לישראל חדשה – התיאטרון החברתי " מורשת".

"מורשת" טוען שהוא "משתמש בתיאטרון באמצעות לביטוי זהות אתנית ותרבותית", אבל כמובן שהוא כפוף לתפיסה הצרה של מרציאנו בנוגע ל"זהות תרבותית" ספרדית; התוצאה היא, שהתיאטרון מפיק בהרבה יותר זו "מחוזות פוליטיים חברתיים" וסרטים המתארים את העולות והניצול של הקפיטליזם" לדברי המפיקים. "מפעלי הדגלים" הוא מחזה טיפוסי להפקות של התיאטרון; במחזה זה ה"בוס" הקפיטליסטי-הסדייט מנצל את העובדים שלו, מאלץ אותם לעבוד בתנאים עלובים ובScar נМОך כדי למלא את מכסת הדגלים לקראת יום העצמאות. אחת הדמויות המרכזיות במחזה היא פועל ערבי, המוכה בפריאות על-ידי שוטרים ישראליים ללא כל סיבה נראה לעין. התעומלה העורפית הארסית והונתמה באה לבטו בדברים רביה הגות מפיו של ראובן ברהוש, מנהלו האקדמי-טרטיבי של התיאטרון: " אנחנו מזדהים עם העربים המודכנים יותר מאשר עם המדכנים האשכנזים. אנו, בני עדות המזרח, מדברים באותה שפה, נהנים אותה מוסיקה ואוכלמים אותו אצלם ²⁰".

הקייצוניים, בני עדות המזרח, שנחנו במידה רבה ביותר מן הקרון לישראל חדשה (19,000 דולר בשנת 1988), הם ראש הגורף "מזרחים מען השлом", קומץ אינטלקטואלים שמאלניים יוצאי מרוקו, המכנים את עצם מקבילה הספרדית לשילום עכשו". גוף זה, המוחזק בירושלים משדר משותף לו ול"שנה ה-21", עוסק בעיקר בפעולות תעמלתית המכונת "לקידום המזדועות הפליטית של ההמנויים בני עדות המזרח"²¹, מלות קוד להכשתה של הציונות ומוסדות המדינה. בஸגת מטלחה קשה זו מוצאים להם חברי "המזרחה למען השлом" די זמן לעסוק גם בפעולות בגופים נוספים כגון "הוועד נגד אגראף הברזל" הפרו-אש"פ", בירשימה המתקדמת לשлом" הקייזונית ובוועד למען שחזורו של מרדכי ועונו. דוד איש-שלום, ממנהיגי הקבוצה, העומד עכשו לדין על פגישותיו עם אש"פ, פעיל במערכת למען פירוק נشك גרעיני חד-צדדי עליידי ישראל. ראש הסניף של "מזרחים מען השлом" באשקלון, יור' התנועה,

בחיפוש אחר ספרדים קייזוניים

במשך הזמן השפיעה הקרון לישראל חדשה את רדיות שליליות. מנהיגיהם החלו את הקריירות הפוליטיות שלהם בתחילת שנות השבעים, בשורות "הפנתרים השחורים", גוף שركח ייחודי שובייניזם אנטישוени, עם פוליטיקה שמאלנית קיצונית, רטוריקה פסבז'-מרקטיית וニיצול ציני של דלות עדות המזרח. האידיאולוגיה שלם נשאה ללא שינוי, אם כי כיוון הם פועלים בחסות ארגונים אחרים.

אחד המוטיבים הספרדים הראשונים של הקרון לישראל חדשה הייתה תנעת "ואהליים", שבראה עמד ימין סוציאליסטי שהורשע ופנתר לשעבר. הטקтика האהובה על סווישה היא לנצל את מצוקתם של יהודים ברית-המועצות לטובת מה שהוא קורא "מצוקתם של בני עדות המזרח". כאשר עמד סווישה בראש המשע הכספי שניהלה תנעת "ואהליים" לבחירות לכנסת ב-1981,طبع את מטבח הלשון "אסיריו השכונות" – מניפולציה מכוונת של הביטוי "אסיריו ציון". כאשר החלו להגיע לישראל ב-1989 יהודים רבים מברית-המועצות, שלח סווישה מברק לקרמלין ודרש לאסור את יציאתם.

הקרון לישראל חדשה מינה גם את התיאטרון החברתי "מורשת" (7,000 דולר בשנת 1985), שהוקם על-ידי מנהיג "הפנתרים השחורים" סעדיה מרציאנו. מרציאנו היה חבר הכנסת מ-1977 עד 1981, קודם לנכינה של של' זיל' זיל'.

ואחר-כך כראש סייעת "הפנתרים השחורים" שלו. אבל מסתבר שיוטר קל להוציא פרא-אדם מן הסמטה האפ-לוט מאשר להוציא את הסמטה האפ-לוט מפרא-אדם. בשנת 1980, בעודו משמש כיויר "וועד פעלת" כדי לסייע לעברי הנמלט ימין סווישה, נמסר כי מרציאנו, יחד עם אחד מעמיתיו ב"פנתרים השחורים", חבר הכנסת צרלי ביתון (שנבחר לכנסת מטעם הקומוניסטים), תקפו עובד סוציאלי בירושלים. תקירת השוחzie מאכלוי אפילו את טדי קולק הstableן. (קולק התלונן כי "העובדת שהשניים נבחרו לכנסת ויש להם חסינות אין פירושה שהם יכולים להתנוג באלים ולאכו"ת רצונם על שכונה שלמה")²².

באوتה שנה תקפו מרציאנו ושניים מחבוריו שומר בנין שסירב להרשות להם להיכנס בעלי כרטיסים לאספה

²⁰ שם, 13 בספטמבר 1985.

²¹ שם, 8 ביולי 1983.

²² שם, 19 בנובמבר 1980.

²² לרاءו יון עם אלבו בקשר לוועד, ראה: "אל-", שאחה", 23, פברואר 1986. השתפותו של אלבו במאבק לשחרור הניה הוכרה בא"ל-פג"ר, 21 בנובמבר 1986.

²³ David M. Potter, "The Quest for National Character," in John Higham, ed., *The Reconstruction of American History* (New York, 1962), p. 217.

²⁴ שבועון "אל-פג'ר" באנגלית, 6 בדצמבר 1987, 31, ish Sentinel, בדצמבר 1987.

²⁵ כל העיר, 3 באפריל 1987.

צבון לאומי...". באווירה כזאת נשחקת, בסופו של דבר, האמונה הציונית של התושבים היהודיים. ייתכן שאין זה מפתיע לשימוש התפרצויות של מבוכה מוסרית כמו התפרצתה של דניאל קיטאין: "התברר לי שקשה להגיד את הטورو", היא אומרת, ומצירה את המהומות של שמנחיתה ישראל על אש"ף לבנון ואת התנהוגות של חייל צה"ל ביהודה ושומרון כדוגמאות לדרך הטورو". אריאלה ביליל, אמרה שהיא מקווה כי האינטיפאדה תזכיר את הישראלים להבין את הצורך בויתורים טריוטרייאליים, בעוד הגובר של נוה-שלום, איתן קרמר, גרש כי "ייה קשה לישראלים בתל אביב להכיר בעובדה שלפלסטינים יש זכויות אסם הם (הישראלים) לא ירגישו את הכאב וישלמו מחoir כבד".

פעילותו של הקפן מעדות גישה אנטי-ציונית. קריית שרים ביציר במושג "מולדת", מעלה על הבימה משורר ערבי הקורא משירו על דיכוי העربים בידי הישראלים "במולחת הפעוצה"; עמיתו היהודי איינו משיב בהצגת זכותו של העם היהודי למולדתו אלא בהכרזה כי "מסוכן להרשות אהבת הארץ לעמדוד בדרכה של אהבת האדם". משלחת של פסיקולוגים מוחץ-לאוז, הייתה נתונה לשעתים של "תעומלה פוליטית פלשתינית חד-צדדי", לדברי אחד המאזינים. הדבר, מזכיר נוה-שלום, אליאס אידי, הוציא את רוב הזמן עלDKLR מים נבוכים "מדווע יש צורך להקים מדינה פלשתינית לפני שאפשר יהיה לקיים דושיח כלשהו בין יהודים וערבים, ומדווע יש ללמד את כל הילדים הישראלים בתה'חספּר על יהקו הירוק', כדי שלא יישכח". באספה פוליטית יהודית-ערבית בנוה-שלום מושמעים נואמים המשבחים את יאסר ערפאט, ראש אש"ף, מגנים את ישראל וממליצים לצעריהם ישראלים להגר מן הארץ, ובладך שלא לשורת ביצה"²⁵.

uiteynai שנכח בפגישה בין תלמידי כיתה ט' יהודים וערבים שהתקיים בנוה-שלום, שמע כיצד העربים תוקפים את עמיתיהם על ההרוגים העربים בלבנון, על גענות אנטיערבנית, בכיכל, בין חברי קיבוצים ובעלה מה יעשה הצערם הישראלים, כשהיו חיללים, "אם יקבלו פקרודה ליראות במשפחה ערבית". היהודים, מצד, שאלו אם, והיכן, היו העربים רוצחים מדינה פלשתינית ואיך ההרגשה להיות מיועט".

uiteynai שנכח בפגישה בין תלמידים יהודים וערבים מכיתות י"א וי"ב שנערך בנוה-שלום, היה עד לחילופי דברים דומים. אחד המנהים שאל את הקבוצה: "האם הצענות היא תנועה גענית?" הערים היהודים באו במובאה. "אני חשב שימושו כאן יודע לבדוק מה זה ציונות", אמר אחד מהם. צעריר יהודי שלishi השמייע הערה מדהימה: "אני חשב שימושו כאן יהודים לא מושAIRה מקום לערבים". זה התאיםعربים להפליא. אחד מהם הכריז, מבלי איש מן האחרים יחולק עליו, כי "הטענה הציונית אינה רוצה אפילו ערבי אחד מדינה שלה". אחד הצערם הישראלים שאל את עמיתו הערבי: "אם ראש המדינה הזאת היה ערבי, ובארגוני היו הורגים יהודים, היה מסקנים שכולם יבואו הנה?" הערבי השיב ללא כל ושרק: "אני אסביר לך מוזע אנחנו צריכים להביאה הנה פלשתינים: מפני שכבר הבנו מספיק יהודים".

שלמה אלבו, מבלה את רוב זמנו בניהול חוטר מגזע התנועה, "חוועד למען דרישיך ישראל-פלשטייני", ומנהל שדולה למען שחרורם של טרוריסטים חדשניים כארכם הניה (עורק העיתון שהאגודה לזכות האזרח הנגה עלי, והיה אחר-כך ליעצו של ערפאת)²². אשר לסדר-היום של התנועה "مزוחחים למען השלום", אלבו אמר שהוא רוצה כי התנועה תקייש יותר זמן "למאבק בתרבויות הפסבדומערבית שהאליטה האשכנזית מנסה לכפות על המדינה".

פגשים ערביים-יהודים

האגודה לזכות האזרח מס'יעת במימון יותר מתריסר ארגונים ופורוקטים המוקדשים לנושא הדזוקיות בין ערבים יהודים. רובם מתמקדים בהסדרת פגישות אישיות בין בני נוער ערבים ויהודים, מתוך מטרה ברורה להפיל את המחסומים בין שתי הקבוצות האתניות. פעילות זאת קוסמת למדี้ בראשי הקרון, מפני שהיא מஹה ביוטי למה שההיסטוריה היהודי-יהודית. פטר מכה "האמונה הבלתי מעוררת של האmericנים ביעילותו של דיון באמצעות פתרונות להילוקיד-דעות"²³.

הפרוייקט החביב על הקרון לישראל חדשה בעניין הדזוקיות נוה-שלום, שקיבל 200,000 דולר בשנות ה-1980. בכרז זה קומץ יהודים וערבים ומפלשים ומנחים שם "בית-ספר לשלים", המארח מפגשים בין תלמידי תיכון ישראלים וערבים. מבחינת תושביו הערבים של נוה-שלום, עצם החזקת אזרחית ישראלית וחילוקים עם יהודים אין ממשום, בהכרח, וכיור על עמדת מסורתית כלשהי של האמונה הערבית הלחומנית. "קשה לי לראות שאנשים שאני מחבבת מנגנים על מעשי טרור או מביעים הבנה למעשיים כאלה", אומרת תושבת נוה-שלום, דיאלה קיטאיין, על שכניה הערבים. כאשר פורסמה עלorchhamotot של נוה-שלום הודעה המזמין את התושבים לחגיגת בקבוץ סמן, הגיב אחד התושבים הערבים בתלית הودעה המשימה כי הקבוץ הוקם "על אדמה ערבית שודזה". יום העצמאות הוא הנחת הקשה ביוטר לבליה על-ידי ערבי נוה-שלום. אליאס אידי, אחד מתושביו הערבים הנכבדים ביותר של המוסד, מסרב לכנס את מלחמת העצמאות בשם; מלחמת זו הייתה בסך-הכל "מלחמות א"י"²⁴. לאחר מתאר "כסמל הטורגדיה של העם הפלשתינאי"²⁵. לאחר ויכול סורר אם להתייר את חגיגות יום העצמאות בשטחה של נוה-שלום, החולט לבסוף כי "חברים היהודיים שירצטו בכך יסעו לירושלים או לתל-אביב כדי להשתתף בחגיגות הכלליות", ועם חזרתם לנוה-שלום "ארגון מדרה, במקומות מרוחק שבו ניתן לשמעו אותם" – נזכר התושב היהודי ראייק ריזק, הדובר הרשמי של הCAF.

אבל גם בהזדמנויות וגילות נאלצים תושביו היהודיים של נוה-שלום לדכא את זהותם,فن יפנו ברגשנות העربים: "אם אני מארגנת ערבית שירה", אמרת המורה ATI אדלונד, "אני נזהרת לא לבחור שירים בעלי

את החששות מפני הטורו הערבי ומדינת אש"ף כקרש קפיצה לחיסולו הפיזי של ישראל, מפרש לנדו כ"צורך קיבוצי בהכפתת הפלשתינים על מנת למצוא הצדקה להפצת מחנותיהם בלבנון". אנשי ביתחון ישראליים שהרגו שני טרוריסטים ערבים הם בעיניו "רווצחים". אשתו של לנדו ערכת סימטריה בין מהINI ישראלי לראשי אש"ף³⁰. אחד מראשי "עווז ולסום", אביעזר רביצקי, סבור כי "לערבים המבצעים מעשי טורר יש יותר הצדק" מאשר לישראלים העושים מעשי תגמול על טורר, "מןפי (שלערבים) אין שום כוח פוליטי, והם חשים מצוקה של ממש"³¹.

השקבתה של התנועה על ההיסטוריה היהודית מותמ'זית בשאיפה להציג את העربים הפלשתינים של הימים בתפקיד הקרבנות היהודים של האת מול. בכנס ערבי יהודי שנערך בפסח, דנו פعلى "עווז ולסום" בשאלת "האם אנחנו פרעה?", המרצח הערבי וקורבנו היהודי נטפסים כשותפים שווים בס"ס כסוך הנמשך מאה שנה, שבו נלחמים שני עמים מודוכאים על אותה מולדת". היהודים המתגוררים ביהודה ושומרון רואויים לגינוי "מןפי שהם מתייחסים לעربים בדרכים המזוכירות את הרדייפות שלהם הי ייהודים נתונם ממש מאות שנים"³². אם היחס לעربים הפלשתינים לא יהיה יותר אנושי, מכירץ רביצקי, "כל הדמעות של הורי הורי שנדרפו, ונרצחו, וגורשו מארצותיהם, יהיו לדמעות תנין".

"עווז ולסום" יצא מגדרה כדי להוציא סיום לאנשי אש"ף. התנועה פרשה את חסונה על מספר דוברים ערבים, וביניהם יונתן כותאב, מסוכנות התעמלת של אש"ף "אל-חק", והאב אליאס שקור, המצדיק את מעשי המחבלים בנימוק ש"אין הם יודעים איזה יהודי לא הרג ערבים". התנועה עתרה לשפטונות ישראל כדי לבטל את צו הגירוש נגד מובארק עוזא, שהטיף לא-ישראליות", באמרתו כי מטרתו היא "לנפץ את המבנה הציוני". אחד מביטוייה הטרוגינקיים של פעילות התנועה היה בהשתדלותה להביא לקובורה בישראל פעיל אש"ף שמת בחול-ארץ.

ערברב מן השוליים הקיצוניים

אין כמעט גובל לדמיונים של השמאליים בישראל, כאשר הדברים נוגעים לרוקחות דרכיהם חדשות לקידום סדר-הימים שלהם, והקרן לישראל חדשה מוכנה בדרך כלל, לפניו את החשבון. "לפידי", התנועה ללימוד לключи השואה, משתדلت לשכנע את הציבור שהליך העיקרי שיש למדוד מן השואה הוא, שייתכן כי הישראלים יתפותו לחקות את השיטות של הנאצים ביחסם כלפי העربים. ברוח זו קראה "לפידי" לאחרונה לצה"ל לנוכח בינו ראיוק בתגובה למורעים העربים.

"האגודה להגנת זכויות הבודדים" (קיבלה 30,000 דולר בשנת 1989), ארגונה הפגנוט אלימות, המלווה בימי אבנים, נגד ממשלה ישראל, והאשימה את ישראל שיחסה לבודאים "מושカリ את דרום אפריקה". יור' האגודה, נורי אל-עוקבי, הואשם על ידי עתונות השמאלי עצמה במסירת מידע כזוב, שקרים אודות פעלותיה של הסיירת היורקה

לאחר מכון הסביר הערבי את האזתו לטורויסטים של אש"ף, שאותם ויירגנוו כ"לוחמים הפלשתינים מהווים לפלשתין". "אני אתם בלב ונפש", הכריז הצער. "המחייבות הראשונה שלי היא להרגיש קרבנה אליהם". בפגישת האחורה של המפגש שנמשך שבועיים הנחו המניחים את המשתתפים במשחק תפקדים, אלא שהיה זה המשחק תפקדים מסווג מסוים מאוד: העربים שיחקו את התפקיד של ישראלים אנטיערביים, בעודם היישרים שיחקו שיחקו תפקיד של "קרבנות ערבים של דעתך קדומות". ביפויו הגוטסקי הזה של המציאות בזורת התקיכון היו כל הדמויות יהודים הרודפים ערבים, או ערבים נרדפים על-ידי יהודים. קרבנות יהודים של אלומות ערבית לא היו כל במצוא.

אין פלא אפוא שתומכי אש"ף אימצו בהתלהבות את רעיון המגנים בין ערבים ליודים. פרופסור ערבי, פרראשי"פ, שנפגש עם ישראלים כינה את הניסיון הזה "הצלחה בתחום המניפולציה הפלוטית... אש"ף עשה עכשו גורם לגיטימי, שאפשר להנלה אליו משא"םותן"³³, דברים אלה מסבירים מדוע פרופ' גיון וודס מאוניברסיטת שיקגו, הפעיל גם ב"מערכה למען זכויות האדם של הפלשתינים" (שדולה פרראשי"פיה בארכזות-הברית), הוא בעת ובונה אחת גם חבר מועצת המנהלים של "ידיים אמריקניים של נווה-שלום".

³⁰ ג'וֹהָלָם פּוֹסְט, 14 בינואר 1988.

³¹ גּוֹעַלְקָם מִתְּשֻׁטָּפֶל שֵׁל דּוֹד שִׁיפְּלָר וְגַעֲזָבָן שֵׁל Arab and Jew: Wounded Spirits in the Promised Land, ניו יורק, 1985, עמ' 157.

³² הארץ, 1 באוקטובר 1987.

³³ ג'וֹהָלָם פּוֹסְט, 6 בינואר 1989.

בחיפוש אחר אורתודוקסיה שמאלנית

הכרן לישראל חדשה מדירה כדי לא-מפלגתית יצאה שאפשר להגדיר אותן כאורותודוקסים, אך עונים, יחד עם זאת, על התבוחנים האידיאולוגיים של הכרן. ואכן, למרבה הפלא, נמצא גוף שכזה והוא "עווז ולסום", שקיבלה מן הכרן 13,000 דולר בשנת 1988. "עווז ולסום" דבקה בנוסחה הפלוטית המקובלת על השמאליות, דהיינו, מדינה פלשתינאית, שהיא, ריל' נגורת, על פי ראשיה התנועה, היישר מן הכללה, זאת על פי מה שמכונה בפיים "הצדק המקראי". מנגד התנועה, אוריאל סימון, טוען כי ערכי התורה טובעים שהישראלים ימצאו "דרך כדי לישם את הזכויות הלאומיות [של העربים] כדי שתהייה סימטריה מסוימת בין שני העמים", מפני שלפענונג, "זכותם [של היהודים] על הארץ תתמשב במידה שנתייחס לזכותם הטבעית של שכינו העربים על ארץ זו"²⁷. המזיכר לענייני מידע של התנועה, יחזקאל לנדו, מוסיף וטוען כי הישראלים מוחיבים "לפתח חזון היהודי של ארץ הקודש, ארץ-ישראל, המותר מקום לישות פלשתינאית עצמאית במסגרת אותה מולדת משותפה"²⁸. "ייישות" זו תקף את יהודת, שומרון ועתה, ולndo רמז אף לשלוחה ועmitterיו מוכנים גם לוטר על חלק מירושלים לטובות העربים²⁹. וכך ראשו לקראת הקמתה של "ייישות" פלשתינאית, רוצה התנועה הישראלית של ישראל הפלור לפלשתינים, ותפוצה את הפליטים העربים ממלחמת 1948; התנועה רואה זהה נושא "חשיבות יותר" מאשר זכויות התפילה של היהודים בקשר האבות בחברון.

²⁷ Tradition, כרך 18, עמ' 90.

²⁸ זכויות דתית: ארגונים וברורות, בהוצאת "עווז ולסום", עמ' 2.

²⁹ אל-עַדְהָה, 22 בפברואר 1987. לנדו טע גם שלא תאפשר שליטה ערבית בהר-הבית, מפני ש"ג'ס עלי-ידי נוכחות מוסלמית במקומות יזר ותתקש שם האל, למרות שהוא קריי אלה ולא הקדוש ברוך הוא... ("מאמענט", אוקטובר 1986).

קיבלו 748,750 דולר, לעומת יותר מ-65% מכלל כספי המענקים. המוטבים הלא-פליטיים, המשיעים לקרים אונס, נשים מוכות, ילדים פגועים, לעולים חדשים או לשוכנות מצוקה, קיבלו סכום כולל של 393,393 דולר, או כ-34% מכלל כספי המענקים. (הshareית מורכבת משני פרסים שמעניקה הקרן, בסכום כולל של 1,021,1 دولار).

קייצניות בשיטת הדلت הסובבת

³³ לפי הדוח השנתי השני של הקרן לשאול חדש מינואר 1989, היו "המונחים הכלכליים" להבדיל מענקים הניתנים לפיהם הדוח השנתיו של הקרן (הנתונים מינואר 1988-ב-30 בימי שנותיהם) שקבעו 16,950 דולר כdklmn: 16,950 דולר למטרו לטיפול בברכבות 10,000 דולר למטרו בתלאבון, 5,000 דולר למטרו באלהת, המרכז לטיפול בקרים אונס בירושלים קיבל מענקים מוכונים עליידי תורמים בסך 2,044 דולר 11,075-ב-1986, ו-1,075-ב-1987, אך דולר בשנת 8-1987, אך בשם שנה לא קיבל מן הקרן "ענקים כליליים".

³⁴ הנוגם הושם תחת הכותרת "יחסים יהודים-ערבים" בדוחו השנתי של הקרן לשאול חדש מינואר 1989, הפוך, עמ' 1989, שם: "ברית במכוון רצ' בבחירה אונס, במימונה של הקרן, הינה מרכזו לטיפול בקרים אונס, שוניים ורבים. רות רוזיק, מייסדת שלוי אינה הפעילה היחידה של הקרן, הינה מומצת לשוייה סדריריות שוניים ורבים. רות רוזיק, מייסדת מולה מגנים כמה תלמידים יהודים דברי התנצלות".

לאחרונה זומה שלוי "דיזון" פוליטי בביבטספר שהיא מנהלת. בפני צוות טליזיה נורוגי ניצהבה נערכה חזרה לשון וביפוי התעומלה הערבית המקובלת, כאשר מולה מגנים כמה תלמידים יהודים דברי התנצלות.

המרכז לטיפול בקרים אונס, במימונו של הקרן, הינה מומצת מטעם רצ' בבחירה לכנסת-ב-1988, במקומן החמיישי בראשימה. נורי אל-עוקבי, מנהל האגודה להגנת זכויות הבודאים, במימונו הקרן, היה מועמד לכינסט מטעם רצ' ב-1977, וכיום הוא חבר הוועד המרכזי של הרשימה המתקדמת לשולם. הוועד לפעולות חברתיות של "מבקשי דרך", קהילה ירושלמית לא מסורתית, שהקרן סייעה לה במשפט שבו תבעה מימון עירוני, מקיימת משמרות קבועות מול משרד ראש-הממשלה כדי למחות לא רק הטיפול של ישראל בפועלים ערבים. גםimin סוויסה, מתנועת האוהלים", וגם ראייק ריזק, דוברו הרשמי של "נווה-שלום", הctrpo למערכת למען מרגל הגערין מרודי וענוונו.³⁵

³⁵ סוויסה וריזק הם שניהם מתחום 75 האנשים שחדרמו על מודיעעה ללא תאריך שנאה את הכותרת: "بعد זכויות האורה של וביניהם "הפנתרים השחורים" ושל"י. שמחה ויינטראוב, האחראי על חסיציבור מטעם הקרן, המשיך לפעול בגופים שמאלניים קיצוניים, למרות המבוכה שקשישים ככל עולמים לגרום למעסיקיו: דוגמה אחת מני רבות היא השתתפותו במהלך מה שcona אז (במידה בלתי-UMBOTLT של המהבר).

על הכאח כביכול של נשים וילדים בדואים) ובידי ראיות לאין ספור. למרות זאת, הגדילה הקרן לשאול חדש את מענקיה לאוגדה באופן קבוע, מ-7,750 דולר בשנת 5-1984, ל-14,000-ב-1987 ול-30,000-בשנה האחורונה.

"המוסצת הלאומית לרוחות הילד", הקבוצה מתוך הזמן שהיא מקדישה למערכה נגד התעללות בילדים כדי לגנות את צה"ל על שהוא עוצר ילדים ערביים מתחת גיל 12. האגודה מעולם לא תענה כנגד העיות המפלצתית של הורי הילדים המשליכים אותם עם בקבוק תבערה מול חילילים חמושים, נראה שהמוסצת מתעניינת בכך ורק במניעת חיליל צה"ל מהגנה על עצם כנגד התקפות רציניות מצד כל מי שגילו נמוך מ-12. תוך התעלומות מתנאי הליחמה המוחדים ביןם נמצאים חיליל צה"ל המותקים עליידי פורעים, המוסצת תובעת לנוכח לפי עקרונות מערביים מופשטים שיעניקו חסינות, למעשה, לכל משליך בקבוק תבערה בן 11, מעוז ועד שכם. אגב, המענק השנתי שהמוסצת מקבלת מון הקרן לשאול חדש צמץ בצוותה מרשימה מאז שהמוסצת הפתחה את תשומת לבה לאנטיפאדה, וגדל מ-7,000-ב-1986-ל-18,000-ב-1987, ול-34,000-בשנה האחורונה.

מקבצי השאריות מן השולחן

ש מוטבים של הקרן לשאול חדשה הרשאים לטעון, בצוותה לגיטימית, שהם גופים לא פוליטיים, כגון מרכזוי הטיפול בקרים אונס ומכלטי הנשים המוכחות. הפרטומים של הקרן שמשים דגש ניכר על מענקים אלה, ללא טפק כדי ליצור את הרושם שהקרן מיחסת להם חשיבות ודואגת להם לפחות מאשר למוטבים בעלי מכוניות פוליטית.

אולם הסכומים המוקצבים לקרים אונס ולנשים מוכחות בטלים בשיעים בהשוואה לסכומים המוקצבים לתנויות השמאלי הקיצוני. כל המענקים שהעניקה הקרן למרכזים לטיפול בקרים אונס בירושלים, תל-אביב, חיפה ואילת גם יחד, הגיעו לסכום של 44,950 דולר בשנת 1988³³. השוו זאת, למשל, ל-350,000-ב-1988 לאגודה לזכויות האזרח, ל-200,000-ב-1988 שהעניקה ל"נווה-שלום", ול-121,000-ב-1988 הדולר שהעניקה לגופים אחדים המקדישים עצם לד"ז'יקום ערבי-יהודוי³⁴. במלים אחרות, ארבעת המרכזים לטיפול בקרים אונס קיבלו פחות מ-13% ממה שהוקצב לתומכי אש"ף מוצחים.

ניתוח רשימת המענקים הכוללת של הקרן לשאול חדשה חושפת מתכונת דומה. ארגונים המקדישים את סדרה ימי הפליטי של השמאלי הקיצוני המקבילים הרבה יותר מאשר תופעות חברתיות הדורשות טיפול, ואשר מענעם נאסר הכספי מיד תורמים תמיימים באלה"ב. בשנת הכספי שהסתמימה ב-30 ביוני 1988, קיבלו מענקים מון הקרן 62 ארגונים ישראלים, בסכום כולל של 1,143,164 דולר. 33 מן המקבילים היו ארגונים התומכים בחקמתה של מדינת אש"ף, מגנים על מחלבים ערביים ומקדשים את זכויותיהם, או מצדדים בחילוניות מוחלטת של החיים הציוריים בישראל. כל הגופים האלה

יהודה ושותרין לידי מנהל ירדני-פלשטיינהי³⁸. ■ עמוס אילון, שקיבל ציוו לשבח מיוחד מטעם הקרן, על מאמר שבו השווה את מנחם בגין לשפטאי צבי, מישיב השקר מן המאה ה-17.

■ למס מורו, שקיבל את הפרס מטעם הקרן על כתבת שער על שנת האברעים להקמת ישראל, שהופיעה ב"טייס", ובה תיאור אנטישראלי מגמתי. מורו השווה את "פראותה" של ישראל עם טבח האתלטים הישראלים במינכן, כינה את מנהיגי ישראל "פחדרנים" ו"מוג'לב", מביל שאמר אףלו מלה ביקורתיתacha על אי-סדר רפואי, והקים לתחייה זימוי אנטישמי מימי-הbeginningים על-ידי כך שטען כי התגובה של ישראל על מעשי הפורעים הערבים "חוותרת תחת בנין הפהר המוסרי של העם הנבחר"³⁹.

המשמעות: החשש מ"נאמנות כפולה"

המשמעות: החשש מ"נאמנות כפולה" ■ יש לכך מספר הסברים. לגבי יהודים שתיפסו בסולם ההצלה הסוציאו-כלכליים ומרגשיים נינור חים מאוד בסיר הברsher הפיזי והרוחני, קיים חשש שישראל סרבנית תגרום לטינה אנטישמית-הדרית בארץות-הברית. יונתן כהן, איש העסקים המצליח, שהקים את הקרן, הカリיז בسنة 1982 שמדיניותה של ישראל בלובנו מזוודה נזקנות ממנה מכרעת בחיקם של יהודי המערב, מפני ש"מדיניותה של ישראל תחת שלטונו של בגין העיקה לגיטימציה לצמצמותה של אנטישמיות". לפיכך, ההשיק כהן, "אנחנו צרכים להקים יסודות לשישראל חדשה". נגשה זו עלתה גם מתוך ההכרזות של חלק ממנהיגי "ברורה". יו"ר הארגון, ארנולד יעקב ולף, התאונן בשנת 1980 שמעמידים פוליטיים המבתרים לבוריהם תמייה בישראל "מעמידים אוטנו במצב של אמריקנים שאינם נאמנים לחלוין", וגורמים לכך שהיהודים "יראו כאזרחים גרים, התומכים בתתמקות אנטינית").

■ פעילים אחרים של הקרן לשישראל חדשה הם ליברלים דוגמיטים, היוכלים לסביר רק ישראל המשקפת את הטעמים התרבותיים והפוליטיים שלהם. אחרי ככבות הכל, רבים מואשי הקרן עברו את חוות הגיבוש הפליטיות שלהם במאבקי השמאלי החדש או בתנועה לזכויות הארץ. המיסיד, יונתן כהן, הוא מوطיקי התנועה נגד האפרטהייד; הנשיא לשעבר, רות אברם, הייתה בהנהגת איגוד חירות הארץ האמריקני; הנשיא הנוכחת, מריאן שטיין, בילתה את שנות השישים בסיעו לשחרורים להירוש בפנקס הבוחרים בדורות קרוולינה (ועוד היה מפני "ישיש בו אהוז ניכר של בני מיעוטים"); סגן הנשיא הוותיק, ריצ'רד לסטר, היה אחד מאנשיו של רלף ניידר; המכ"ל החדש, נורמן רוזנברג, נשכר לתפקידו בغال "הרकע המוצדק בענייני זכויות הארץ וחירות הארץ". אנשים ונשים בעלי רקע כזה נודדים לעבר הקרן לישראל חדשה מפני שהיא מזכה להם הזדמנות לחתור תחת אושיותה של ישראל כפי שהיא מצוירת בעיניהם כי אם, זה יינו מדינת אפרטהייד יודאנציפיט, המתעמתת בכיבוש אכזר בעם הפלשטייני המתעה (אם להביא ציטוט אחד מני ורבים מפי דובריה וחבריה של הקרן).

הומר מקברי, "קוואליציית שלום פטח", אשר הכריז כי סבלם של היהודים במצרים העתיקה מחייב הקמת מדינה פלשטיינית בהירה ושותרין החיים.

היפוך משונה דומה של משמעות חג הפסח הוצע על-ידי אסטר לאה רץ, שכבה בועידה של אנשי אש"ף וקיינזים יהודים שהתקיימה בניו-יורק במרץ 1989, והתפארה בפני עיתונאים שי"ביבתי בסדר, בשנה שעברה, מפני שבכל מקום שבו הופיעה המלה "ערבי", אפשר היה לכתוב את המלה 'פלשטיינאי'".

נטיטים של הקשורים עם הקרן, או של המוטבים של להתחבר לעניינים שמאנליים אחרים, מעלת נושא כאבו של ניגוד אינטראנס. האם יאה למי שמלא תפקיד רשמי בקרן לשמש בעת ובעוונה אחת גם ראש ארגנו הפונה בבקשת סיוע מן הקרן? האם יימנע אדם כזה מלנצל את מעמדו בקרן כדי לעוזד היענות חיובית לבקשה של בר-טיפוחיו? רבים יצחק גלור, אחד מן החברים הישראלים במעטת המנהלים, מקרים מקרים עם "שלום עכשווי"³⁶, והקרן הושיטה סיוע בכל מיין צורות ל"אגודת יידי שלום עכשווי", ובכלל זה מושדים, זמן מחשב, והשאלת מעמדה הפטור ממשיסים לצורך גישס כספים בארץות-הברית. גסי צל-לורי, יו"ר אגודת הידיים האמריקניים של נווה-שלום, קיבל מן הקרן 200,000 דולר בשנה האחרונות, והוא חבר המועצה המיעצת של הקרן. אליס שלוו הנארת עיל (שרה שלה קיבלה מן הקרן 115,000 דולר), חברה במועצה המיעצת של הקרן בבד עם חברותה בזועדת היגיון של עמידה הינה של עמידה ההנאה של הקרן. לאורית דניאל ואדם פיש, עובדי האגודה לזכויות הארץ בישראל (שקיבלה מה הקרן בשנה שעברה 350,000 דולר), חברי בזועדת היגיון של תכנית דיני חירות הארץ האמריקנית-ישראלית מטעם הקרן, ובזועדת היגיון "שתייל", בהתאמה. יונתן פרלמן, שנמנה עד לאחרונה עם מועצת המנהלים של הקרן, היה פעיל באגודה להגנת זכויות הבוגרים (שקיבלה מן הקרן 30,000 דולר בשנה האחרון).

פרשיסם למנגחי ישראל

■ לבסוף, שום סקירה על פעילותותיה של הקרן לשישראל חדשה לא תהיה שלמה מבלי להזכיר את הפרס לעיתונאות על שם טד לוריין, המונען כל שנה לעיתונאות על "הטיסיקור הטוב ביותר של נושאים בישראל לעיתונאי על תחומי הטעות בצוותם אמריקה", שמשמעו הטיסיקור ובאמצעי התקשורות בצפון אמריקה, גלי המכוון "אות מבשר רעת נטף", שפורסם ב-Justice Brandeis ב-12 בנובמבר 1974, וה-

יבע תמכה בהודעה של "ברורה" בקשר להופעתו של יאסר ערפאת בחו"ל. ■ תומאס פרידמן מן הניו-יורק טיימס, שהיה בשנת 1974 אחד ממנהיגי "הגוף לשולם בழור התיכון" באוניברסיטת ברנדייס, שהיה קשור ל"ברורה"³⁷. פרידמן זכה לכבוד מילעם הקרן בשל מאמר שבו האשים את ישראל, תוך הסואת פוליטיקות כ"ኒיתוח של חדשות", באחריות להעדר שלום במזרח התיכון לא פחות מאשר אש"ף, והתווה את תכניתו למסירה "פונקציונלית" של

³⁸תומאס פרידמן, "לא כל אשלוות: ישראל מעריכה מחדש את סטטוס הפלשטיינים", *ויריוק טיימס*, 26 בינואר 1986.

³⁹Lance Morrow, "Israel: At 40, the Dream Confronts Palestinian Fury and a Crisis of Identity," *Time*, April 4, 1988.

⁴⁰גלוור מתואר כאחד ממייסדי שלום עכשווי Chicago Sentinel, 8 בפברואר 1990, וכדוור שלום עכשווי ב-13 ביולי 1988, כדבר בקשר לפוליטיות שנות של שלום עכשווי (ראה מודעה בג'רוזלם פולט, 27 ביולי 1988) וכותב עברו כתבה העד ש"שלום עכשווי היוצא לאור בושםגון על-ידי המשרד של אגודה יידית שלום עכשווי).

⁴¹פרידמן, תשעה חברים נוספים בזועדת hei גוי, כפי ששם מתאר רים את עצם, הוטיט את חתימותיהם למכtab גלי המכוון "אות מבשר רעת נטף", שפורסם ב-Justice Brandeis ב-12 בנובמבר 1974, וה- בזועדת הטעות בצוותם אמריקה, גלי המכוון "אות מבשר רעת נטף", שפורסם בברורה" בקשר להופעתו של יאסר ערפאת בחו"ל.

יהודה ושותרין לידי מנהל ירדני-פלשטיינהי³⁸. ■ עמוס אילון, שקיבל ציוו לשבח מיוחד מטעם הקרן, על מאמר שבו השווה את מנחם בגין לשפטאי צבי, מישיב השקר מן המאה ה-17.

■ למס מורו, שקיבל את הפרס מטעם הקרן על כתבת שער על שנת האברעים להקמת ישראל, שהופיעה ב"טייס", ובה תיאור אנטישראלי מגמתי. מורו השווה את "פראותה" של ישראל עם טבח האתלטים הישראלים במינכן, כינה את מנהיגי ישראל "פחדרנים" ו"מוג'לב", מביל שאמר אףלו מלה ביקורתיתacha על אי-סדר רפואי, והקים לתחייה זימוי אנטישמי מימי-הbeginningים עלי-ידי כך שטען כי התגובה של ישראל על מעשי הפורעים הערבים "חוותרת תחת בנין הפהר המוסרי של העם הנבחר"³⁹.

המשמעות: החשש מ"נאמנות כפולה"

המשמעות: החשש מ"נאמנות כפולה"
מה מנייע אדם להיות פעיל בקרן לישראל חדשה? יש לכך מספר הסברים. לגבי יהודים שתיפסו בסולם ההצלה הסוציאו-כלכליים ומרגשיים נינו' חים מאוד בסיר החבר הפיזי והרוחני, קיים חשש שישראל סרבנית תגרום לטינה אנטישמית-הדרית בארץות-הברית. יונתן כהן, איש העסקים המצליח, שהקים את הקרן, הכריז בשנת 1982 שמדיניותה של ישראל לבנון מזוועה "נקודות ממנה מכרעת בחיקם של יהודי המערב", מפני ש"מדיניותה של ישראל תחת שלטונו של בגין העיקה לגיטמציה לצמיחה של אנטישמיות". לפיכך, ההשיק כהן, "אנחנו צריכים להקים יסודות לשראל חדשה". נגישה זו עלתה גם מתוך החכרזות של חלק ממנהיגי "ברורה". יו"ר הארגון, ארנו לֵעָבֶר וולף, התאונן בשנת 1980 שמונדים פוליטיים המבתרים לבוריהם תמייה בישראל "מעמידים אוטנו במצב של אמריקנים שאינם נאמנים לחלוין", וגורמים לכך שהיהודים "יראו כאזרחים גרים, התומכים בתתמקות אנטינית").

פעילים אחרים של הקרן לשראל חדשה הם ליברלים דוגמיטים, היוכלים לסביר רק ישראל המשקפת את הטעמים התרבותיים והפוליטיים שלהם. אחרי ככלה הכל, רבים מואשי הקרן עברו את חוות הגיבוש הפליטיות שלהם במאבקי השמאלי החדש או בתנועה לזכויות הארץ. המיסיד, יונתן כהן, הוא מوطיקי התנועה נגד האפרטהייד; הנשיא לשעבר, רות אברם, הייתה בהנהגת איגוד חירות הארץ האמריקני; הנשיא הנוכחת, מריאן שטיין, בילתה את שנות השישים בסיוו' השחרורים להירוש בפנסט הבודדים בדורות קרוולינה (וזעד היה מפני "ישיש בו אהזו ניכר של בני מיעוטים"); סגן הנשיא הוותיק, ריצ'רד לסטר, היה אחד מאנשיו של רלף ניידר; המכ"ל החדש, נורמן רוזנברג, נשכר לתפקידו בغال "הרकע המוצדק בענייני זכויות הארץ וחירות הארץ". אנשים ונשים בעלי רקע כזה נודדים לעבר הקרן לישראל חדשה מפני שהיא מזכה להם הזדמנויות לחתור תחת אושיותה של ישראל כפי שהיא מצוירת בעיניהם כי אם, זה יינו מדינת אפרטהייד יודאנציפיט, המתעמתת בכיבוש אכזר בעם הפלשטייני המתעה (אם להביא ציטוט אחד מני ורבים מפי דובריה וחבריה של הקרן).

הומר מקברי, "קוואליציית שלום פטח", אשר הכריז כי סבלם של היהודים במצרים העתיקה מהיב הקמות מדינה פלשטיינית ביהודה ושותרין הווים.

היפוך משונה דומה של משמעות חג הפסח הוצע על-ידי אסטר לאה רץ, שכבה בועידה של אנשי אש"ף וקיינזים יהודים שהתקיימה בניו-יורק במרץ 1989, והתפארה בפני עיתונאים שי"ביבתי בסדר, בשנה שעברה, מפנוי שבכל מקום שבו הופיעה המלה "ערבי", אפשר היה לכתוב את המלה 'פלשטיינאי'".

נטיטים של הקשורים עם הקרן, או של המוטבים של להתחבר לעניינים שמאנליים אחרים, מעלת נושא כאבו של ניגוד אינטראסים. האם יאה למי שמלא תפקיד רשמי בקרן לשמש בעת ובעוונה אחת גם ראש ארגנו הפונה בבקשת סיוע מן הקרן? האם יימנע אדם כזה מלנצל את מעמדו בקרן כדי לעוזד היענות חיובית לבקשה של בר-טיפוחיו? רבים יצחק גלור, אחד מן החברים הישראלים במעטת המנהלים, מקרים מימי שנות ה-80, ובראשם סולו עכשוו³⁶, והקרן הושיטה סיוע לכל מיין צורות ל"אגודת יידי שלום עכשוו", ובכלל זה מושדים, זמן מחשב, והשאלת מעמדה הפטור ממשיסים לצורך גישס כספים בארץות-הברית. גסי צל-לורי, יו"ר אגודת היהודים האמריקניים של נווה-שלום, קיבל מן הקרן 200,000 דולר בשנה האחרון, הוא חבר המועצה המיעצת של הקרן. אליס שלוי הנכרת לעיל (שהראשת קיבלה מן הקרן ב-1980) 115,000 דולר בשנה שעברה (2000 דולר בפועל, נכון ל-1988), כדבר בקשר לפוליטיות שנות של שלום עכשוו³⁷ (ראה מודעה ג'ז'אלם פולט, 27 ביולי 1988). וכותב עברו כתבה העת "שלום עכשוו היוצא לאור בושמינגטון עלי-ידי המשרד של אגודה יהודית שלום עכשוו".

מן הקרן 30,000 דולר בשנה האחרון. ■

פרשיסם למנגחי ישראל

מלבסוף, שום סקירה על פעילותותיה של הקרן לשראל חדשה לא תהיה שלמה מבלי להזכיר את הפרס לעיתונאות על שם טד לוריין, המונע כל שנה לעיתונאי על "הטיסיקור הטוב ביותר של נושאים בישראל ובעולם" (בנובמבר 1974, וזה גלי המכוון "אות מבשר רועת נטף", שפורסם ב-Justice Brandeis ב-12 בנובמבר 1974, והוא בירע מהכבה בהודעה של "ברורה" בקשר להופעתו של יאסר ערפאט בחו"ל).

■ תומס פרידמן מן הניו-יורק טיימס, שהיה בשנת 1974 אחד ממנהיגי "הגונג לשולם בழור התיכון" באוניברסיטת ברנדייס, שהיה קשור ל"ברורה"³⁷. פרידמן זכה לכבוד מילעם הקרן בשל מאמר שבו האשים את ישראל, תוך הסואת פוליטיות כ"ኒיתוח של חדשות", באחריות להעדר שלום במזרח התיכון לא פחות מאשר אש"ף, והתווה את תכניתו למסירה "פונקציונלית" של

³⁸תומס פרידמן, "לא כל אשלוות: ישראל מעריכה מחדש את סטטוס הפלשטיינים", ויריוק טים, 26 בינואר 1986.

³⁹Lance Morrow, "Israel: At 40, the Dream Confronts Palestinian Fury and a Crisis of Identity," Time, April 4, 1988.

³⁶גלוור מתואר כאחד ממייסדי שלום עכשוו Chicago Sentinel, 8 בפברואר 1990, וכדוור שלום עכשוו שיו ג'ז'אלם פולט, 13 בפברואר 1980; כ"ש שמי שנות של שלום עכשוו (ראה מודעה ג'ז'אלם פולט, 27 ביולי 1988) וכותב עברו כתבה העת "שלום עכשוו היוצא לאור בושמינגטון עלי-ידי המשרד של אגודה יהודית שלום עכשוו".

³⁷פרידמן, תשעה חברים נוטפים בועדת חברי גוי, כפי ששם מתאר רים את עצם, הוטיט את חתימותיהם למכתב גלי המכוון "אות מבשר רועת נטף", שפורסם ב-Justice Brandeis ב-12 בנובמבר 1974, והוא בירע מהכבה בהודעה של "ברורה" בקשר להופעתו של יאסר ערפאט בחו"ל.

לישראל, הקרן לישראל חוצה משמשת למעשה מנוף כספי בידי קומץ קיצוניים ישראלים, שבהעדר מנדט מציבור הבוחרים כדי לשנות את פניה של מדינת ישראל בצורה קיצונית, מתחשים לעצםם בניו-יורק וברקליס קהל בוחרים שאין הם יכולים לגייס לעצםם בתל-אביב או בירושלים ■

הקרן לישראל חוצה אינה חדשה, ואין היא מסיימת לישראל. היא אינה אלא המשך, (הפעם המשך המגובה בכספי רב) של קבוצות יהודים רדיkalים בעשורים השניים האחרונים, תחילת מפי CONAME, אחר-כך מפי "ברחה", וכיום — מפי "סדרי-יום יהודי חדש" ו"אגודות יהודית שלום עכשווי". אף-על-פי שהיא מתהזה כקרן המסינית